02.06.2013 г. / 23:34:16

Родолюбие

"Креативен секс за елита" с децата на Европа - какво ни готвят строителите на новия Вавилон!

"Производаството на души е по-важно от производството на танкове"

Й.В.Сталин / 26.10.1932

Не случайно правим аналогия между СССР и ЕС *(ССР)*.

В обяснителен документ по повод на своя проект за Закон за детето (ПЗД), Министерство на труда и социалната политика (МТСП) обяснява, че това било един „иновативен” закон. Всъщност, техният проект датира от средата на 19-ти век. Цялостната им политика към децата и семейството са марксистки – разрушаване на семейството, което Карл Маркс наричаше „буржоазно”, а съврменните марксисти-хуманисти – „патриархално”. *(Маркс защитава разрушаването на семейството и поемане на функциите му от социалистическата държава. „Комунистически манифест”, 1848 г.)*.

Нещата в “цивилизована” Европа са доста по – напреднали, както ще видим в статията. Схемата е следната: при най – незначителни поводи, като например сигнал от съседи (?! – *доносите от близкото минало*), детето се отнема от родителите и се настанява в общежитие. Задейства се процедура за доказване неспособността на майката и бащата при отглеждане на собственото им поколение. Идеята е даване на невинното създание за отглеждане при приемни родители, които в много от случаите са хомосексуални двойки. Там педофилските оргии и разрушаването на психиката на детето са гарантирани.

През м. март 2013 г. руската телевизия "Познавательное ТВ" излъчи интервю с рускинята Ирина Бергсет, в което жената разказва за норвежката държавна система за приемни грижи, както и за звучащи невероятно политики на насилствено отнемане на деца от родителите им. Публикуваме интервюто със съкращения.

ВЪПРОС: Ирина, разкажете как попаднахте в Норвегия и какво впечатление ви направи тази страна?

ОТГОВОР: През 2005 г. в Москва се омъжих за гражданин на Норвегия. Тогава синът ми беше на 7 години. Отидохме да живеем там.

Норвегия става независима през 1905 г. Може да се каже, че тази страна едва сега се формира, но всъщност става точно обратното - норвежкото общество морално деградира.

Обаче тогава все още не знаех това - а бях чувала само, че стандартът на живот в Норвегия бил най-висок в света.

Предложиха ми да работя като учителка в селско училище от нов тип - по прогресивен датски образец, наречено "Ридерсанд", т. е. "школа за рицари". В сравнение с

нормалната образователна система норвежките училищни програми са като за умствено изостанали. Началното училище е от 1-ви до 7-ми клас. Задачата на държавната учебна програма за това време, до 13-годишна възраст, е децата да научат азбуката и да знаят да смятат, за да разбират ценоразписите в магазините. В клас не се чете на глас, защото това било "срамно". Домашното за една седмица са 5 или 8 думи на английски, в зависимост от това, колко иска детето. Норвежкото училище е пример за пълна деградация на образованието.

Литература няма.

История няма.
Физика няма.
Химия няма.
Естествознание - няма.

Има природознание, наричат го "обзор". Децата изучават околния свят само в общи черти. Знаят, че е имало Втора световна война. Всичко останало се смята за насилие над детето и неговата психика.

Най-богатата страна в света не храни децата в детските градини и в училищата. Дават им някакъв буламач, наречен "доматена супа", от тези сухите в пакети, веднъж седмично. Не ме гледайте учудено, да, точно така: и в държавните, и в частните детски градини - храна веднъж седмично.

Моят по-голям син в Русия учеше в обикновено училище. Затова в Норвегия го смятаха за вундеркинд. До 7 клас в норвежкото училище той не учеше нищо - просто нямаше нужда. Там в училищата висят плакати: "Ако родителите ти те карат да си учиш уроците - позвъни ни! Ние ще ти помогнем да се освободиш от такива родители!"

Единственият начин да се тренира паметта на сина ми беше пианото. Предупреждавах го: "Само да не си гъкнал някъде, че майка ти е толкова взискателна..."

Нещастието ни връхлетя на 6-та година след моето пристигане в Норвегия. Тогава не знаех нищо за тяхната система "Барневарн". Живеех си със собствените грижи: работата, домът, семейството... Слабо се интересувах от държавното устройство на страната, в която се бях преселила. Да, чувах, че някъде някому отнемат децата, но нали аз бях нормална майка?

Разведох се след 3 години семеен живот. Беше конфликт на култури. Вярно е, че всеки селски дом там има нормална тоалетна и баня - но норвежците по навик ходят да пикаят зад къщата...

Живях сама с децата 3 години. Взех банков кредит, купих жилище, устроих си нормален живот, никога не съм получавала социална помощ: работех, отделях достатъчно време на децата си. Понеже бившият ми мъж, норвежецът, обиждаше сина ми от първия брак, поставих условие да не се виждат. С малкия син обаче трябваше да се среща, такъв е законът. Стараех се детето да не нощува при баща си - опасявах се да не го бие. Но от детската градина и общинските структури ме принуждаваха да давам детето. Отначало то оставаше при баща си по 2 часа в събота или неделя, но последния път прекара там почти седмица - имало температура, когато го отвел в 30-градусов студ при роднини в Тронхайм.

На 7 март 2011 г. отидох в полицията на селището Бьоркеланген, защото детето ми разказа, че лелички и чичковци, роднини на баща му, му правели болно в устата и дупето. Разказа ми неща, в които отначало не можех да повярвам.

Въпросът е, че в Норвегия има такава народна традиция: родниините на малки деца, момченца и момиченца, да правят секс с тях, а после да ги "пускат" на съседите. Отначало не можех да повярвам на тези умопобъркващи неща. Написах заявление в полицията. На 8 март ни повикаха в службата за защита на децата "Барневарн". Разпитът продължи 6 часа. Бяхме само аз и двете ми деца.

Тяхната система за закрила на децата служи само да демонстрира, че уж се бори с тези педофилски кръвосмешения. Но после ми стана ясно, че задачата на центровете "Барневарн", каквито има във всяко село, е само да открият кое дете се оплаква - а после да го изолират от родителите му, като по този начин го накажат.

От вестниците узнах случай, когато 8-годишно момиченце е било осъдено да плаща съдебните разходи и компенсация на изнасилвача си, задето бил задържан в ареста. Всъщност, в Норвегия на педофилията не се гледа като на престъпление.

На 8 март 2011 г. за пръв път отнеха от мен двете ми деца.

Отнемането става така: детето просто не се връща от детската градина или училището. Тоест, практически го отвличат, то изчезва. Това е, защото го крият от вас на секретен адрес.

Тогава ми казаха: "Нали разбирате, вие се оплаквате от насилие над Вашето дете. Затова трябва да Ви прегледа лекар и да каже, че не сте психически болна".

Разбира се, аз не отказах. Поликлиниката се намира на 10 минути път с кола. В нея ме настани сътрудница на "Барневарн", като каза: "Ние ще ви помогнем, тук ще си поиграем с децата ви". Децата останаха не къде да е - а в службата за закрила на детето. Сега разбирам, че не е

трябвало да ги оставям. Когато вече бях в поликлиниката, по-големият, Саша, тогава той беше на 13 години, позвъни и каза:

- Мамо, нас ни карат в приемно семейство!

Тогава се намирах на 10 километра от децата си, които "Барневарн" откарваше на секретен адрес. Според закона там децата се отнемат, без да се предявяват никакви документи. Единственото ,което можех да направя, е да се овладея. В Норвегия не е прието да се плаче, това се оценява като заболяване, и "Барневарн" може да изиска да бъдеш принудително вкаран в психиатрия.

Оказа се, че в Норвегия има държавен план, квота по отнемане на деца от родителите им. Органите по опеката даже се съревновават в неговото изпълнение. Всяко тримесечие те публикуват графики, диаграми - в кой район колко деца са отнети. Наскоро ми попадна един документ - отчет на шведски специалисти. Това е доклад за случаите на отнети деца в Швеция и съседните й скандинавски страни.

Става дума за странно явление. В този доклад се казва, че в Швеция 300 хиляди деца са отнети от родителите им. Тоест: цяло едно поколение е откраднато от родните им майки и бащи. Учени, криминолози, юристи, адвокати - хора с традиционни ценности, които все още помнят, че някога в Швеция е съществувало семейство, недоумяват. Те казват, че се случва нещо, което не разбират. **Извършва се държавен погром над семейството.**

Специалистите уточняват, че приемното семейство получава дневно 10 000 крони (около 50 хиляди рубли или 1250 евро) за едно прието дете. Отделно агентът на "Барневарн" получава от държавния бюджет голяма награда за всяко отнето дете. Такава е практиката във всички скандинавски страни.

При това приемният родител може да си избира деца като на пазар. Например, ако ви хареса ето, онова русо и синеоко момиче, достатъчно е да звъннете в "Барневарн" и да кажете: "Аз имам една малка стая за приемно дете". И после само споменавате името и адреса. Ще ви доставят детето. Тоест: отначало се намира "наемно семейство", а вече после "поръчаното" дете се отнема от родните му родители.

Норвегия е на първо място по отнемане на деца от родителите, там това е държавна политика. Ето заглавие в норвежки вестник: **"20% ОТ НОРВЕЖКИТЕ ДЕЦА ВЕЧЕ СА СПАСЕНИ ОТ РОДИТЕЛИТЕ ИМ"**. Това са около 200 хиляди деца, които са "спасени" и вече живеят не у дома си с татко и мама, а в приюти.

Един норвежки приют получава около 300 хиляди евро годишно за всяко дете. Ако пък детето стане инвалид, парите се увеличават. Тоест: колкото повече травми и осакатявания, толкова повече пари получава приютът - затова и служителите там, и приемните родители имат изгода децата да стават инвалиди.

Според статистика, публикувана в норвежките вестници, от всеки 10 деца, родени в Норвегия, 8 са деца на имигранти, а само 2 - на коренни норвежци. Процентно най-много деца в "Барневарн", отнети от имигранти, са на руснаци. Именно руски деца отнемат на първо място. Практически всички деца, родени от един или двама руски родители, се смятат за рискови и се водят на отчет в "Барневарн".

ВЪПРОС: Ако отнемат детето, какво могат да направят родителите?

ОТГОВОР: Почти всеки месец в Норвегия се самоубива по една руска жена. Защото, когато при вас дойдат и ви отнемат децата, вие сте абсолютно безпомощни - сами срещу

Системата. Казват: "Ти правиш омлет не по норвежка рецепта - значи си против интеграцията". Или: Ти принуждаваш детето да си мие ръцете - значи, упражняваш насилие върху него". Или: "Ти куцаш - и не можеш да си играеш с детето в пясъка. Значи си лоша майка, затова отнемаме детето ти!".

Системата за "закрила" на детето в Норвегия е построена на презумпция за вина на родителите. Родителите предварително са виновни, защото имат деца. Постоянно ви поставят в ситуация, когато трябва да се оправдавате. Но сами вие не можете да спрете норвежката държавна машина, изградена върху огромни хонорари за адвокати, служители от "Барневарн", съдии, психолози, психиатри, приемни родители, "експерти" и всевъзможни още чиновници... Дават се премии за всяко отнето дете, което е русо и със сини очи. Нямате никакъв шанс да спасите сина или дъщерята си от норвежкия приют. Аз минах през всички инстанции на норвежките съдилища. Всичко е оплетено, навсякъде е корупция. Децата са стока, която не подлежи на връщане.

Всички материали в руските медии се превеждаха от адвокатите на "Барневарн" и служеха като обвинение в съда: "Тя е луда, как може да защитава детето си в медиите?!" На Запад свободата на словото по отношение на децата не действа. Няма как да призовеш обществото да ти помогне. Там действа т. нар. "закон за конфиденциалността", който сега активно се пробутва и в Русия.

ВЪПРОС: Вие твърдите, че действащата в Северна Европа система за унищожаване на семейството окуражава сексуалното насилие над децата. Как действа този механизъм?

ОТГОВОР: Сексуалните "малцинства" в Норвегия съвсем не са малцинства. Напротив, нормалните хора там са малцинство. Материалите на социолози, които може свободно да се прочетат, показват ясно: към 2050 г. 90% от населението на

Норвегия ще е хомосексуално. Но на нас ни е трудно да си представим дори какво се разбира на Запад под термина "хомо". Западняците твърдят, че нашата представа за "гейове" и "лесбийки" е вече твърде овехтяла. На Запад са легализирани около 30 видове "нетрадиционен брак". Именно Норвегия е най-напреднала в това отношение, там "мъж" и "жена" са отживели понятия.

Човек обикновено си мисли, че това не го засяга. Казва си:

- Да правят, каквото искат. Какво ме интересува мен, нали си имам моите деца?

Аз също разсъждавах така, защото въобще не знаех, че в цяла Европа са въведени секусални стандарти, които регламентират възпитанието на децата по определен начин. Този регламент е задължителен за всички страни, които са подписали съответната конвенция. Там в пряк текст се казва, че родителите заедно с лекарите и детските учители са длъжни да учат децата още от люлката на "различни видове любов". Специален раздел на този общоевропейски сексуален стандарт обяснява защо родителите и възпитателките са длъжни да учат европейските деца да мастурбират не по-късно от 4-годишна възраст. Така например, на стр. 46 от въпросния документ се заявява, че новороденото бебе трябва да осъзнае своята "джендърна идентичност": дали е гей, лесбийка, бисексуал, травестит или транссексуал. А понеже понятията "мъж" и "жена" са изключени от този списък - можете сами да си направите изводите! Ако пък вашето дете все пак не си избере "джендър" - тогава ще му помогнат всемогъщата норвежка "Барневарн", финландската "Ластенсуелу", немската "Югендамт" и т. н.

Норвегия е една от първите страни в света, която създаде Научно-изследователски институт към Университета в Осло, където се изучават самоубийствата на деца от 0 до 7-годишна

възраст. От гледна точка на нормалния човек - много странно. Но според местната "Барневарн" е твърде естествено - щом децата наистина загиват след садистичните педофилски оргии, това официално може да бъде регистрирано като "самоубийство".

ВЪПРОС: Да се върнем към Вашата лична история...

ОТГОВОР: За втори път отнеха децата ми на 30 май 2011 г. На вратата позвъниха 2 полицаи и 2 сътрудници на "Барневарн". Отворих вратата, но я оставих на верижка, а началникът на полицията в Бьоркланген, лично бе дошъл, ми казва: "Идваме да вземем децата ви!". Звъня на адвокатката, тя ми казва: "Да, по законите на Норвегия сте длъжна да ги дадете. Ако окажете съпротива, пак ще ги отнемат, но вече никога няма да ги видите. Длъжна сте да ги дадете, а пък служителите утре ще ви обяснят какъв е проблемът."

Откараха децата веднага, дори не им позволиха да се преоблекат - и не ми показаха никакъв документ, никакво постановление...

В норвежките вестници имаше описан случай: едно момче, което отнели от майка му още като малко, било изнасилвано във всички приюти. Той навършил 18 години, купил си пушка, върнал се "у дома" и разстрелял приемните си родители.

Отнели друго норвежко момченце, то плачело, искало "при мама". Лекарите казали: "Това е параноя". Натъпкали го с лекарства, превърнали го в чучело. Чак, когато се намесили журналисти, го върнали обратно на майка му в инвалидна количка. Вече не можел да говори, отслабнал с 15 кг. Получил дистрофия, развили се необратими процеси.

След единствената среща, която разрешиха, по-големият ми син каза, че е написал писмо до руското консулство: "Ще умра,

но все пак ще избягам от Норвегия. Няма да живея в концлагер!" И той успя сам да организира бягството си. В интернет се свързал с поляка Кшищоф Рутковски, който вече бе успял да спаси едно полско момиченце от норвежки приют.

Полякът ми позвъни в последния момент, когато всичко вече беше подготвено, и ми каза:

- Ако изведа сина Ви без Вас - това ще е отвличане на чуждо дете. А ако е с Вас - значи, просто помагам на едно семейство.

Трудно ми беше да се реша, но изборът беше страшен: или и тримата да загинем в Норвегия, или да спася поне себе си и по-големия ми син... Да не дава Бог никому да изпитва това, което изпитвах аз!

ВЪПРОС: След завръщането Ви в Русия при Вас започна да се стича информация за подобни случаи. Разкажете за обществената си дейност.

ОТГОВОР: Ето такъв случай: Ирина С. 18 години живяла в Англия с приятеля си. Родила се дъщеря. Веднъж Ирина случайно узнала, че нейният "приятел" е член на садо-мазохистичен клуб. Това станало така: дъщеря й гледа телевизия, там показват местен състезател, а детето казва:

- Мамо, виж, този чичко си игра с мен на "доктор". О, а пък тази леличка си игра с мен във ваната...

Представяте ли си детето ви да каже такова нещо?

Ирина отишла при английски детски психолог, а той й казал:

- Скъпа, личи, че сте изостанала, живеете във вчерашния ден. Това въобще не са извращения - а **креативен секс за елита**.

Тя си замълчала и тихо, кротко започнала да подготвя

бягството си за Русия. Ето, това е умна жена.

Отначало в Норвегия узакониха т. нар. "еднополови бракове". После - осиновяването на деца от "еднополови родители". А сега вече има такива смелчаци сред еднополовите, които настояват да имат право да се женят за приемните си деца. Ако ние, нормалните родители, продължим да седим като пънове и да чакаме неизвестно какво - ще загубим тази битка с еднополовите или всякакви там други "джендъри" за нашите и вашите родни деца. Днес зони на експеримента са Северна Европа, Германия, САЩ и бившите британски колонии: Канада, Австралия, Нова Зеландия.

Мисълта за открита съпротива ми позволи да не се пречупя и да не полудея там, в Норвегия. Всеки родител в Европа е длъжен да разбере: през последните 30 години структурите, които са заинтересовани от търговията с деца, преразпределят демографските маси и утвърдиха в общественото съзнание мисълта, че родители и деца не са едно семейство. Сега децата принадлежат на някакви абстрактни общности или на държавата. Не само това, но по Хагската конвенция за отвличането на деца, която Русия подписа през 2011 г., децата принадлежат на държавата, където са се намирали последните 3 месеца.

Философията, намеренията и проектите на тези чудовища отчасти се разкриват от висши служители в управляващата Работническа партия; норвежкият министър по проблемите на децата - Лисбакен, заявява в свое интервю, без ни най-малко да се притеснява: "Аз съм хомосексуалист. Искам всички деца в Норвегия да станат като мен". Именно той беше инициаторът на държавната програма по "новото възпитание" на децата: в детските градини бяха иззети всички книжки с приказки от типа на "Пепеляшка", "Червената шапчица", братя Грим... Вместо тях на децата беше предложена друга литература,

полова, например: "Кралят и кралят" или "Децата-гейове". Там, например, принцът се влюбва в друг принц или в краля, момичето-принцеса си мечтае да се ожени за кралицата. И възпитателките бяха задължени да четат тези книжки на децата и да им показват съответните картинки.

Друг случай. Руски туристи пристигнали в Нова Зеландия на екскурзия: баща, майка, дете. Родителите се скарали на детето, или пък то плачело високо - но от кафето или хотела позвънили в службата за "закрила" на децата. Пристигнал екип "спасители", които отнели детето от "родителите-садисти". Руските дипломати се бориха повече от година, за да може детето да се среща с биологичните си родители.

Самата аз вече 2 години водя дела за правото да виждам по-малкия си син. Андерш Брейвик, който изби 77 души, има право всеки ден да телефонира на роднините си. Осъдените на смърт в цял свят имат право да пишат писма и да говорят по телефона - а майката няма възможност да поговори с детето си!

Между другото, за Брейвик: той "спасяваше" Норвегия именно от същата управляваща партия - "Арбайт парти", а го обвиниха, че мразел мюсюлманите. Брейвик на 4-годишна възраст е отнет в приют на "Барневарн" и после "пуснат по етапен ред". Всяко ново приемно семейство го изнасилвало, каквато е традицията в Норвегия. После, като младеж, 9 години подготвял акцията си. Мисля, че сега са го изолирали и са му казали: "Ще имаш, каквото поискаш, но само мълчи на тази тема!" Този аспект на неговата история се появява в медиите, шведски журналисти разровиха историята.

В Норвегия родителите получават от държавата разрешение да виждат откраднатите си деца веднъж за 2 часа на всеки 6 месеца. Това е максимумът.

Не става дума просто за педофилия. Това е друг феномен. Само в малката по население Норвегия има 19 000 дружества за превръщане на децата от "вехти" (мъж, жена) в различни, нетрадиционни "джендъри". Детето принудително бива насочвано към хомосексуална и друга нетрадиционна сексуална ориентация. Това е нещо като организиран "тренинг" именно с такава цел.

ВЪПРОС: Честно казано, трудно е да се повярва във всички тези ужаси...

ОТГОВОР: Докато вие се чудите да повярвате или не, вече се появи цяло поколение родители, които живеят именно с този ужас насреща си. Всичко това в съвременна Европа се сервира като "толерантност". Сиреч, децата още от люлката били имали право на сексуални предпочитания и сексуално разнообразие. Срещу мен и вас, срещу родителите и децата, действа активно много добре организирана световна престъпна мрежа. Този чудовищен експеримент вече 30 години се развихря в Европа. В Норвегия са иззети 200 хиляди деца, в Швеция - 300 хиляди, във Финландия - 250 хиляди, ами в Германия и цяла Западна Европа - това е цяло едно откраднато поколение.

ВЪПРОС: На този фон нашата Русия изглежда като остров на християнските ценности...

ОТГОВОР: Често ми казват: "Ето, ти отначало избяга на Запад, а сега стана яростна патриотка!" Да, вярно е: аз съм патриот по неволя. За да оцени човек нашата Русия, може би трябва отначало да загуби всичко. Аз платих прекалено висока цена за грешката си: със страшен опит и със собственото си дете.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

buditeli.info © 2017